

Un racó de la sala.

Carreres de Biges, una dels quatre germans (3 noies i un noi, crec desheretat per matrimoni no consentit). Morí en Jaume Cabot en 20 de novembre del 1892, sense fills i la finca anà a parar a uns nebots, de nom Roura. els fills dels quals viuen actualment a Castellar; en Pere Roura acostuma a venir ací de temps en temps, amic dels Cabot de la Sagrera i de la colla de caçadors, precisament havia visitat a en Manel Cabot, e.p.r., pocs dies abans de morir. La Sra. Pepa, en no tenir fills, tingué d'abandonar Can Cabot a l'any de la mort del marit. Per drets del matrimoni, obtingué finques del patrimoni de la Casa, el «Tudó», censos de terrenys propers, (Can Federico un dels tals) i altres, Can Calet de les Franqueses, ara d'una neboda de la Sra. Pepa, la Sra. Rosita Colomé, de més de 90 anys. En quedar sola, pensà en fer-se un pis a Can Puig, doncs per proximitat, convivència i amistat, sabia que tindria bona companyia. El Sr. Josep Riera, a Can Puig, era el seu administrador. Però essent molt religiosa, li aconsellaren s'afinqués a La Sagrera, prop de l'Església. I allí es construí l'actual casa de Can Cabot, allà el 1900.

El que ara segueix sembla un conte de casualitats.

La Sra. Pepa, tenia una criada de Can Paraire, casualment de nom Cabot, Necessitant un mosso, féu venir el seu germà, Pere Cabot, que llavors servia a Can Donat... La Sra. Pepa i els demés anaven per les altres finques, Can Roca, Can Calet, a cavall o en les tartanes de l'època. Aquests viatges, conduïren al casament d'En Pere amb la neboda dels masovers de Can Calet. Així que es creà dins la casa un altre matrimoni de nom Cabot, sense cap pa-